

Kalp Gözü

— safdeha · 06 Aralık 2017

Kimi sevmedik ki göze bakınca
O gözden kalbe su gibi akınca
Dirildik birden nuruyla yakınca
Dirildik kökten kıyamete kadar!

Kalbe yalvardık alsan ya bekaya
Bu aşk içinde ne gerek kavgaya
Almazsan yetim mi kalır bu dava
Kurulduk kökten kıyamete kadar!

Kalp kan pıhtısı mı, çalarmış saat!
İçinde rahmet, yaşanır ne vaat...
İlahi meyve yendikçe, kanaat
Sokulduk kökten kıyamete kadar!

Şeb nedir bilmez, kalp asla uyumaz
Yaşarken aşkla çöl gibi kurumaz
İçinde sırrı, kimseler okumaz
Kahrolduk kökten kıyamete kadar!

Âşık ruhunda kalpten çıkmayınca
Bedene köle, vardan bıkmayınca
Neyden korkarsa kurşun sıkmayınca
Mahvolduk kökten kıyamete kadar!

Vuslat demektir aşk, Şeb-i Aruz
Tenden çıkmaktır, yolculuktur sonsuz
Yesevi kalpte, insan unuttur yüz
Dirildik kökten kıyamete kadar!

Saffet Kuramaz